

Evangelí segons sant Mateu (Mt 23,1-12)

“No heu de donar a ningú el nom de pare aquí a la terra, perquè, de pare, només en teniu un, que és el del cel.”

L'evangelí d'avui no pot ser més clar: cal posar Crist en el centre de les nostres vides. Ell és l'únic Pare. Jesús no reserva privilegis ni dignitats per a ningú: *“El més important de vosaltres ha de ser servidor vostre”*.

Però malgrat l'advertiment de Jesús, els títols, les prerrogatives, els honors i les dignitats que s'han repartit, fan que no sempre sigui prou visible aquesta actitud d'igualtat entre poble i jerarquia. Encara avui, l'església viu una contradicció entre la vida i l'evangelí.

Jesús pensa en una església on no hi hagi ni els de “dalt” ni els de “baix”, una església, - el poble de Déu, - on tots siguem iguals i solidaris en el servei a la comunitat. De res serveix emascarar el que està passant, amb el llenguatge piados de que tots som “germans” en la litúrgia. No hauria de ser qüestió de paraules sinó, - com proposa l'evangelí, - qüestió d'un esperit nou de servei real, amistós i fratern entre tots.

Potser cal assumir que en la comunitat de Jesús ningú és propietari del seu missatge. Tots ens hem d'ajudar a viure l'experiència d'un Déu Pare-Mare al que, precisament, li agrada revelar-se als més humils.

L'església haurà de canviar per sobreviure, haurà de superar les seves inèrcies i les seves pors per encaixar l'evangelí en la societat d'avui, però cadascun de nosaltres, probablement, haurem de descobrir que per seguir a Crist, no ens cal ni el recolzament social ni les rutines religioses.

L'evangelí ha de ser la font essencial per alimentar l'ànima i així caminar al costat de tots els germans. Som-hi.

X_i_C